

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av mervärdesskattelagen och lagen om undantag för Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att mervärdesskattelagen och lagen om undantag för Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen ändras.

I mervärdesskattelagstiftningen föreslås de ändringar som föranleds av rådets direktiv som gäller gränsöverskridande e-handel mellan företag och konsumenter och som ska träda i kraft vid ingången av 2019.

Beskattningsplatsen för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som säljare som är etablerade i en medlemsstat i Europeiska unionen säljer till konsumenter i andra medlemsstater kan enligt säljarens val vara säljarens etableringsstat i stället för som för närvarande köparens stat, om det totala värdet av försäljningarna under ett kalenderår inte överstiger 10 000 euro.

Det föreslås att tillämpningsområdet för den särskilda ordningen för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som tillhandahålls av säljare som är etablerade utanför gemenskapen utvidgas så att även sådana skattskyldiga som inte är etablerade inom gemenskapen men som är registrerade som mervärdesskatteskyldiga i någon medlemsstat i Europeiska unionen ges möjlighet att tillämpa denna särskilda ordning. Med hjälp av den särskilda ordningen kan säljare som är etablerade utanför gemenskapen sköta sina betalnings- och anmälningsförpliktelser till konsumtionsmedlemsstaterna centralt via skatteförvaltningen i en medlemsstat som de väljer.

Lagarna avses träda i kraft vid ingången av 2019.

MOTIVERING

1 Inledning

Europeiska unionens råd antog den 5 december 2017 ett direktiv och en gemenförandeförordning som gäller gränsöverskridande e-handel mellan företag och konsumenter; rådets direktiv (EU) 2017/2455 om ändring av direktiven 2006/112/EG och 2009/132/EG vad gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållanden av tjänster och distansförsäljning av varor samt rådets gemenförandeförordning (EU) 2017/2459 om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt. Direktivändringarna träder i kraft i två steg vid ingången av 2019 och 2021. Ändringen i genomförandeförordningen träder i kraft vid ingången av 2019.

Genom det direktiv och den genomförandeförordning som antagits ändras bestämmelserna om det mervärdesskattesystem som ska tillämpas inom gemenskapen. Bestämmelserna ingår i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, nedan *mervärdesskattedirektiv*, samt rådets genomförandeförordning nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt, nedan *genomförandeförordningen*.

Direktivet och genomförandeförordningen grundar sig på Europeiska kommissionens förslag av den 1 december 2016 (COM(2016) 756 och COM(2016) 757) samt på kommissionens meddelande av den 7 april 2016 om en handlingsplan för mervärdesskatt (COM(2016) 148). En modernisering av mervärdesskattesystemet har dessutom fastställts som en viktig prioritering i strategin för en inre digital marknad (COM(2015) 192), i strategin för den inre marknaden (COM(2015) 550) och i EU:s handlingsplan för e-förvaltning (COM(2016) 179).

Merparten av direktivändringarna träder i kraft i början av 2021, eftersom de kräver detaljerade genomförandebestämmelser och anpassningar av informationssystemen. I dessa ändringar ingår bland annat att utvidga den särskilda ordningen för elektroniska tjänster till försäljningen av andra tjänster samt till distansförsäljning av varor inom Europeiska unionen (EU) och med tredje länder samt att avskaffa skattefriheten för importerade varor av ringa värde. För tydlighetens skull föreslås dessa ändringar inte i detta skede. Avsikten är att genomföra de lagändringar som behövs genom en separat proposition som överlämnas senare.

De nu aktuella direktivändringarna, som inte kräver några ändringar i informationssystemen, träder i kraft i början av 2019. I dessa ändringar ingår lättnader för företagen och andra förändringar av systemet.

Direktivändringarna förutsätter att den finska mervärdesskattelagstiftningen ändras så att den motsvarar EU:s lagstiftning. Rådets genomförandeförordning är till alla delar förpliktande och den ska tillämpas som sådan i samtliga medlemsstater.

2 Nuläge

2.1 Europeiska unionens lagstiftning före direktivändringarna

2.1.1 Beskattningsplats för elektroniska tjänster

Mervärdesskattedirektivet innehåller bestämmelser om beskattningsplats, vilka gäller i vilket land det anses att tjänsterna tillhandahållits och var de sålunda ska beskattas. Bestämmelserna om beskattningsplats för tjänster ingår i artiklarna 43—59a i direktivet.

I artikel 58 i mervärdesskattedirektivet bestäms om beskattningsplatsen för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster i en situation där tjänsten tillhandahålls en konsument som är etablerad i en medlemsstat. För närvarande är beskattningsplatsen oberoende av värdet på försäljningen det ställe där köparen är etablerad eller bosatt eller stadigvarande vistas.

2.1.2 Särskild ordning för skattskyldiga som inte är etablerade inom gemenskapen

Kapitel 6 avdelning XII i mervärdesskattedirektivet innehåller bestämmelser som gäller särskilda ordningar för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och telekommunikationstjänster. Syftet med de särskilda ordningarna är att göra det enkelt för säljare som inte är etablerade i en medlemsstat eller inom gemenskapen att sköta skatteförpliktelser. Utan en särskild ordning skulle sådana säljare bli tvungna att registrera sig och redovisa skatt till varje medlemsstat där de har konsumentkunder. Med hjälp av de särskilda ordningarna kan de sköta sina betalnings- och anmälningsskyldigheter till konsumtionsstaternas centralt via en medlemsstats (identifieringsmedlemsstatens) skatteförvaltning.

Bestämmelserna som en särskild ordning för skattskyldiga som inte är etablerade inom gemenskapen ingår i artiklarna 358a—369 i direktivet. Den särskilda ordningen tillämpas på sådan försäljning av radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och telekommunikationstjänster till konsumenter inom unionen som bedrivs av säljare som är etablerade utanför gemenskapen.

Enligt artikel 358a.1 i direktivet avses med beskattningsbar person som inte är etablerad i gemenskapen en beskattningsbar person som varken har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har något fast etableringsställe inom gemenskapens territorium, och som inte av annan anledning är skyldig att låta registrera sig för mervärdesskatteändamål. I artikel 361.1 e i direktivet sägs att den information som en beskattningsbar person som inte är etablerad i gemenskapen ska lämna till identifieringsmedlemsstaten när han inleder sin beskattningsbara verksamhet ska innehålla en anmälan om att personen inte är registrerad till mervärdesskatt inom gemenskapen.

Till följd av mervärdesskattedirektivets bestämmelser kan säljare som inte är etablerade inom gemenskapen men registrerade i någon medlemsstat inte för närvarande tillämpa särskilda ordningar för elektroniska tjänster.

2.1.3 Identifieringsmedlemsstatens faktureringsregler

Mervärdesskattedirektivet innehåller bestämmelser om vilken medlemsstats faktureringsregler som ska tillämpas på leverans av varor och tillhandahållande av tjänster. Bestämmelser om fakturering ingår i artiklarna 217—240 i direktivet.

Enligt direktivet är huvudregeln att den medlemsstats regler ska följas där leveransen eller tillhandahållandet görs, dvs. till vilken skatten betalas. Enligt huvudregeln i artikel 219a.1 i direktivet ska fakturering omfattas av de tillämpliga reglerna i den medlemsstat där leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster anses ha gjorts. Enligt artikel 221 i direktivet får medlemsstaterna ålägga beskattningsbara personer skyldigheten att utfärda en faktura för sådana leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som inte avses i artikel 220.1 (såsom försäljningar till andra beskattningsbara personer), till exempel försäljningar till privatpersoner.

Huvudregeln medför problem för företagen i vissa situationer. Av denna orsak har det företags vissa undantag från den. Exempelvis i artikel 219a i direktivet sägs att om säljaren som utfärdar fakturan inte är etablerad i beskattningsmedlemsstaten och om kunden är skyldig att betala skatt, tillämpas reglerna i säljarens etableringsstat på faktureringen.

På försäljningar som omfattas av de särskilda ordningarna för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster tillämpas huvudregeln för fakturering, om medlemsstaten utnyttjar möjligheten att kräva faktura även för försäljningar till privatpersoner. I dessa situationer är säljarna således tvungna att tillämpa konsumtionsstatens faktureringsregler.

2.1.4 Krav på bevishandlingar för att identifiera kunder

Enligt artikel 397 i mervärdesskattedirektivet ska rådet enhälligt på kommissionens förslag besluta om nödvändiga åtgärder för tillämpningen av mervärdesskattedirektivet för att säkerställa att mervärdesskattesystemet tillämpas enhetligt.

I den gällande genomförandeförordningen bestäms om presumtioner för köparens plats för att fastställa beskattningsplatsen för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som tillhandahålls konsumenterna. Enligt genomförandeförordningen kan säljaren av radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster fastställa beskattningsplatsen för tjänsten, dvs. köparens etableringsplats, med hjälp av två bevishandlingar som nämns i förordningen. Som bevishandling kan användas bland annat faktureringsadressen, anordningens IP-adress, bankuppgifter, SIM-kortets landsnummer och platsen för en fast marklinje.

2.2 Den nationella lagstiftningen

2.2.1 Försäljningsland för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster

Mervärdesskattelagens (1501/1993) bestämmelse om försäljningsland för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som sålts till konsumenterna finns i 69 i §. Enligt den ska radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som överläts till andra än näringsidkare anses vara sålda i Finland när tjänsterna överläts till en köpare som är etablerad i Finland eller som är bosatt eller stadigvarande vistas i Finland. Bestämmelsen motsvarar artikel 58 i mervärdesskattedirektivet före direktivändringen.

Försäljningslandet för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som sålts till konsumenterna är således Finland oberoende av värdet på försäljningen, om köparen är etablerad här.

2.2.2 Särskild ordning för skattskyldiga som inte är etablerade inom gemenskapen

Mervärdesskattelagens bestämmelser om en särskild ordning för elektroniska tjänster vilken ska tillämpas på skattskyldiga som inte är etablerade inom gemenskapen ingår i lagens 133 d—133 j §. Enligt 133 e § avses med skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen en näringsidkare som inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe inom gemenskapen och som inte är skyldig att på annat sätt än för denna särskilda ordning registrera sig som skattskyldig inom gemenskapen. Bestämmelsen motsvarar artikel 358a i mervärdesskattedirektivet före direktivändringen.

Säljare som inte är etablerade inom gemenskapen men som är registrerade i någon medlemsstat får således inte för närvarande tillämpa Finlands särskilda ordning för skattskyldiga som inte är etablerade inom gemenskapen.

2.2.3 Identifieringsmedlemsstatens faktureringsregler

I 209 a § i mervärdesskattelagen föreskrivs om i vilka situationer den finska mervärdesskattelagens bestämmelser om fakturering ska tillämpas. Enligt huvudregeln i 1 mom. tillämpas de finska reglerna om försäljningen sker i Finland.

Mervärdesskattedirektivet ger medlemsstaterna möjlighet att kräva fakturor även för försäljning som sker till privatpersoner. Denna möjlighet tillämpas inte i Finland.

2.2.4 Lagen om undantag för Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen

Enligt protokoll 2 (Ålandsprotokollet), som utgör bilaga till fördraget om Finlands anslutning till Europeiska unionen (FördrS 103/94), samt artikel 6.1 i mervärdesskattedirektivet räknas Åland inte till gemenskapens mervärdesskatteområde med avseende på EU:s mervärdesskattelagstiftning. Specialbestämmelser om det mervärdesskattemässiga bemötandet av handel mellan Åland och gemenskapen ingår i lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (1266/1996), nedan *speciallagen*.

Enligt 1 a § 1 mom. i mervärdesskattelagen hör Åland till Finlands område när mervärdesskattelagens bestämmelser tillämpas och enligt den allmänna bestämmelsen i 1 § i speciallagen tillämpas mervärdesskattelagstiftningen på transaktioner som gäller landskapet, om inte något annat föreskrivs i speciallagen.

I 25 b—25 f § i speciallagen föreskrivs om en särskild ordning för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster. Enligt mervärdesskattelagen tillämpas särskilda ordningar på försäljningar till konsumenter som är etablerade inom gemenskapen. Med stöd av speciallagen kan särskilda förfaranden i tillämpliga delar tillämpas även på försäljningar till konsumenter som är etablerade på Åland samt på försäljningar som säljare som är etablerade i landskapet gör till konsumenter som är etablerade inom gemenskapen.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1 Allmänt

Syftet med ändringarna i mervärdesskattedirektivet och genomförandeförordningen är att modernisera de gällande mervärdesskattebestämmelserna som tillämpas på e-handel och bidra till en hållbarare utveckling av mervärdesbeskattningen. Ändringarnas syfte är att minimera den börda som olika mervärdesskattesystem medför för gränsöverskridande e-handel, särskilt de hinder som mikroföretag samt små och medelstora företag stöter på, samt att förbättra den inre

marknadens funktionsduglighet och företagens konkurrenskraft inom EU samt att säkerställa en effektiv beskattning av e-handel.

3.2 Ändringarna i mervärdesskattedirektivet och genomförandeförordningen

Som en lättnad för små företag införs ett tröskelvärde på 10 000 euro vid gränsöverskridande försäljning av radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster inom EU. Dessutom har genomförandeförordning ändrats så att till den har fogats förenklade krav på bevishandlingar för att identifiera kunder. Företag vilkas gemenskapsinterna årliga försäljning av radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster inte överstiger 100 000 euro behöver i fortsättningen bara en bevishandling för att fastställa var köparen är etablerad.

Som en förenkling av mervärdesskattesystemet ges säljare som inte är etablerade inom gemenskapen men registrerade i någon medlemsstat rätt att tillämpa en särskild ordning för skattskyldiga som inte är etablerade inom gemenskapen. För att lindra bördan för företagen tillämpas dessutom identifieringsmedlemsstatens faktureringsregler på försäljningar som omfattas av särskilda ordningar för elektroniska tjänster.

Det nya direktivet förutsätter att den nationella mervärdesskattelagstiftningen ändras så att den motsvarar direktivets bestämmelser.

3.3 Försäljningslandet för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster

Mervärdesskattedirektivet har ändrats så att vid gränsöverskridande försäljning av radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster inom EU införs ett tröskelvärde på 10 000 euro. Om den årliga försäljningen av dylika tjänster inte överskrider tröskelvärdet, förblir beskattningsplatsen i säljarens etableringsmedlemsstat. Företagen får välja om de tillämpar bestämmelsen.

Enligt artikel 58.1 i mervärdesskattedirektivet ska beskattningsplatsen för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som tillhandahålls andra än näringsidkare vara platsen där personen är etablerad, är bosatt eller stadigvarande vistas.

Genom ändringen av direktivet har nya 2—6 punkter fogats till artikeln. Enligt den nya punkt 2 ska punkt 1 inte tillämpas om säljaren är etablerad i eller, i avsaknad av etablering, är bosatt i eller vistas stadigvarande i en enda medlemsstat och tjänster tillhandahålls andra än näringsidkare som är etablerade, är bosatta eller stadigvarande vistas i någon annan medlemsstat än säljarens medlemsstat och det sammanlagda värdet, exklusive mervärdesskatt, av tillhandahållandena under innevarande kalenderår inte överstiger 10 000 euro, och inte heller gjorde det under föregående kalenderår.

Om tröskelvärdet överskrider under ett kalenderår ska punkt 1 tillämpas från och med den tidpunkten. Den medlemsstat på vars territorium den som säljer tjänster är etablerad eller, i avsaknad av etablering, är bosatt eller stadigvarande vistas ska ge säljaren rätt att välja att platsen för beskattning ska fastställas i enlighet med punkt 1. Detta val ska omfatta minst två kalenderår.

I mervärdesskattelagen föreslås de ändringar som det nya direktivet kräver i fråga om radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster.

3.4 Särskild ordning för skattskyldiga som inte är etablerade inom gemenskapen

RP 82/2018 rd

Säljare som inte är etablerade inom gemenskapen men som är registrerade i någon medlemsstat får inte för närvarande tillämpa särskilda ordningar för elektroniska tjänster. Artikel 358a i mervärdesskattedirektivet har ändrats så att sådana säljare har getts rätt att tillämpa en särskild ordning för skattskyldiga som inte är etablerade inom gemenskapen. Artikel 361, som gäller anmälningsskyldighet, har ändrats till följd av detta.

I 133 e § i mervärdesskattelagen föreslås en ändring som motsvarar artikel 358a i det nya direktivet.

3.5 Identifieringsmedlemsstatens faktureringsregler

Mervärdesskattedirektivet har ändrats så att på försäljningar som omfattas av särskilda ordningar för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster tillämpas i fortsättningen identifieringsmedlemsstatens faktureringsregler. Sålunda kan säljarna tillämpas en medlemsstats regler.

För närvarande är säljarna tvungna att tillämpa konsumtionsmedlemsstaternas faktureringsregler. Förpliktelsen är arbetsdryg för företagen.

Enligt artikel 219a.1 i mervärdesskattedirektivet ska fakturering omfattas av de tillämpliga reglerna i den medlemsstat där leveransen av varor eller tillhandahållandet av tjänster anses ha gjorts. Enligt den nya bestämmelse som fogats till punkt 2 ska fakturering avvikande från detta omfattas av de tillämpliga reglerna i den medlemsstat där den säljare som använder sig av en särskild ordning är registrerad som mervärdesskattskyldig.

Mervärdesskattedirektivet ger medlemsstaterna möjlighet att kräva fakturor även för försäljningar till privatpersoner. Denna möjlighet tillämpas inte i Finland. Av denna orsak föreslås inga ändringar i mervärdesskattelagen.

De skattskyldiga som har valt Finland som identifieringsmedlemsstat ska tillämpa finländska faktureringsregler på försäljningar som omfattas av särskilda ordningar till konsumenter som är etablerade i andra medlemsstater. Enligt de finländska reglerna krävs det inte att köparen ges en faktura. På motsvarande sätt ska skattskyldiga som har valt någon annan medlemsstat som identifieringsmedlemsstat tillämpa sin identifieringsmedlemsstats faktureringsregler på försäljningar till konsumenter i Finland.

3.6 Förenklat beviskrav för identifiering av kunder

I den gällande genomförandeförordningen bestäms om presumtioner för köparens etableringsställe för att fastställa beskattningsplatsen för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som tillhandahållits konsumenter.

När det gäller tillämpningen av denna presumtion har det framkommit att under vissa omständigheter är det arbetsdrygt för en säljare som tillhandahåller tjänster i andra medlemsstater att få fram två icke motstridiga bevishandlingar som visar var köparen är etablerad. Bördan är tung särskilt för små och medelstora företag.

För att underlätta förfarandet har genomförandeförordningen ändrats så att företag vilkas gemenskapsinterna årliga försäljning av radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster inte överstiger 100 000 euro behöver bara en bevishandling för att fastställa var köparen är etablerad.

Rådets genomförandeförordning är till alla delar förpliktande och ska tillämpas som sådan i samtliga medlemsstater. Av denna orsak förutsätter ändringen av genomförandeförordningen inte att mervärdesskattelagen ändras.

3.7 Bestämmelser som gäller Åland

I speciallagen för Åland ingår bestämmelser om särskilda ordningar för radio- och televisions-sändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som berör Åland på grund av skattegränsen.

Säljare som inte är etablerade inom gemenskapen men som är registrerade i någon medlemsstat kan inte för närvarande tillämpa särskilda ordningar för elektroniska tjänster. Artikel 358a i mervärdesskattedirektivet har ändrats så att dylika säljare har getts rätt att tillämpa särskilda ordningar för skattskyldiga som inte är etablerade inom gemenskapen. I 25 c § i speciallagen för Åland föreslås en ändring som motsvarar artikel 358a i det nya direktivet.

De andra ändringarna som ingår i förslaget kräver inte att speciallagen ändras.

I speciallagen för Åland föreslås dessutom vissa hänvisningsändringar.

3.8 Andra ändringar

I 149 a § i mervärdesskattelagen föreskrivs om grunderna för fastställande av lättnad vid den nedre gränsen för skattskyldighet. I 5 mom. uppräknas de transaktioner beträffande vilka lättnad inte fås.

Skattelättnaden vid den nedre gränsen för skattskyldighet är avsedd att beröra endast säljare. Villkoren för att tillämpa lättnaden bestäms utifrån säljarens omsättning. I enlighet med detta fås ingen lättnad i situationer där köparen är skattskyldig i stället för säljaren (omvänd skattskyldighet). Av samma orsak fås lättnad för närvarande inte heller för import av varor. För tydlighetens skull föreslås en uttrycklig bestämmelse om detta i 149 a § i mervärdesskattelagen.

4 Propositionens konsekvenser

Enligt kommissionen har de komplicerade mervärdesskattereglerna utpekats som en av de främsta orsaker till att företag inte bedriver gränsöverskridande e-handel, och inte får tillträde till den inre marknaden. Komplexiteten i det nuvarande systemet är också en delorsak till att medlemsstaterna förlorar skatteinkomster. Enligt kommissionen kommer de genomförda ändringarna att minska företagens administrativa kostnader medan medlemsstaternas skatteinkomster ökar.

Enligt kommissionens bedömning kommer antalet företag som försvinner från den nuvarande särskilda ordningen att uppgå till 6 500 när ett tröskelvärde på 10 000 euro för gränsöverskridande handel inom EU införs, vilket för dessa företags del leder till en kostnadsbesparing på 13 miljoner euro på EU-nivå. I förhållande till Finlands ekonomi skulle motsvarande kostnadsbesparing för Finlands del bli cirka 200 000 euro. Denna lättnad för små företag lindrar kravet att uppfylla mervärdesskatteförpliktelser i andra medlemsstater än den stat där man själv är etablerad.

För Finland innebär ändringen å ena sidan att beskattningsplatsen flyttas till en annan medlemsstat när säljaren är ett företag som är etablerat i en annan medlemsstat och köparen är en konsument i Finland. Till denna del minskar ändringen skatteintäkterna till Finland. Å andra sidan innebär ändringen att beskattningsplatsen för tjänster flyttas till Finland när säljaren är

ett företag som är etablerat i Finland och konsumenten finns i en annan medlemsstat. Till denna del ökar ändringen skatteintäkterna till Finland. Som helhet minskar det nya tröskelvärdet på 10 000 euro för gemenskapsinterna försäljningar av radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster i någon mån skatteintäkterna till Finland på grund av handelns struktur.

Tillämpningsområdet för en särskild ordning för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som tillhandahålls av säljare som är etablerade utanför gemenskapen så att även sådana skattskyldiga som inte är etablerade inom gemenskapen men som är registrerade som mervärdesskattskyldiga i någon medlemsstat ges möjlighet att tillämpa denna särskilda ordning. Utvidgningen av tillämpningsområdet för en särskild ordning antas förenkla skötseln av skatteförpliktelserna och till följd av detta i någon mån öka skatteintäkterna till Finland.

Enligt direktivändringarna ska identifieringsmedlemsstatens faktureringsregler tillämpas på försäljningar som omfattas av särskilda ordningar för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster. På så vis kan säljarna tillämpa en medlemsstats regler. För närvarande är de tvungna att tillämpa konsumtionsmedlemsstaternas faktureringsregler.

Tillämpningen av identifieringsmedlemsstatens faktureringsregler minskar den börda som mervärdesskattesystemet innebär för den gränsöverskridande handeln med radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster, och minskar de hinder som i synnerhet mikroföretag samt små och medelstora företag stöter på. Ändringen underlättar gränsöverskridande handel.

Skattskyldiga som har valt Finland som identifieringsmedlemsstat ska tillämpa de finländska faktureringsreglerna på sådana försäljningar till konsumenter i andra medlemsstater som omfattas av särskilda ordningar. Enligt de finländska reglerna krävs det inte att köparen ges en faktura, så ändringen lindrar säljarnas börda i den mån som konsumtionsmedlemsstaterna har krävt faktura. På motsvarande sätt ska skattskyldiga som har valt en annan medlemsstat som identifieringsmedlemsstat tillämpa den medlemsstatens faktureringsregler på försäljningar till konsumenter i Finland. Till denna del ökar bördan för de säljare vilkas identifieringsmedlemsstat kräver att faktura ges beträffande försäljningar till Finland.

Den gällande genomförandeförordningen har ändrats så att företag vilkas gemenskapsinterna årliga försäljning av radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster inte överstiger 100 000 euro i fortsättningen behöver endast en bevishandling.

Enligt kommissionens bedömning kommer det förenklade kravet på bevishandlingar att gynna 1 000 företag inom EU utöver de nämnda 6 500 företagen när det gäller tröskelvärdet på 10 000 euro. Under vissa omständigheter har det varit arbetsdrygt för företag som säljer tjänster till konsumenter i andra medlemsstater att få fram två icke motstridiga bevishandlingar som visar var köparen är etablerad. Bördan har varit stor i synnerhet för små och medelstora företag. Kravet på en bevishandling förenklar företagens förpliktelser.

De föreslagna ändringarna förenklar mervärdesskattesystemet och minskar den börda som systemet orsakar den gränsöverskridande handeln och underlättar således företagets gränsöverskridande handel. Som helhet betraktat bedöms ändringarna minska de kostnader som mervärdesskattesystemet orsakar företagen. Ändringarnas konsekvenser för skatteintäkterna i Finland är ringa.

Ändringarna i mervärdesskattesystemet medför endast smärre ändringar i Skatteförvaltningens informationssystem. I det inledande skedet ökar ändringarna i någon mån Skatteförvaltningens

uppgifter och kostnader. Ändringarna bedöms inte medföra något behov av tilläggsfinansiering för Skatteförvaltningen.

Utvidgningen av den särskilda ordningen påverkar skatteförvaltningarnas verksamhet i medlemsstaterna. För Finland är konsekvenserna dock små. Antalet skattskyldiga som har valt Finland som identifieringsmedlemsstat för en särskild ordning för skattskyldiga som inte är etablerade inom gemenskapen är för närvarande mycket få. Ändringarna av den särskilda ordningen bedöms inte öka antalet skattskyldiga som väljer Finland som identifieringsmedlemsstat. På EU-nivå antas förändringen öka antalet skattskyldiga som tillämpar en särskild ordning.

5 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet och Skatteförvaltningen, näringslivets främsta intresseorganisationer och aktörer samt Ålands landskapsregering har hörts om den.

Kommunikationsministeriet, Skatteförvaltningen, Finlands Näringsliv rf, Finsk Handel, Centralhandelskammaren, Finlands Revisorer rf, Företagarna i Finland rf och Skattebetalarnas Centralförbund rf har yttrat sig på finansministeriets begäran.

Remissinstanserna förhöll sig positiva till propositionen.

6 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft vid ingången av 2019.

Lagarna ska tillämpas på tjänster som har tillhandahållits efter ikraftträdandet av lagarna. På förhandsbetalningar som har gjorts före ikraftträdandet tillämpas de bestämmelser som har varit i kraft tidigare.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i mervärdesskattelagen (1501/1993) 69 i §, 133 e § 1 mom. och 149 a § 5 mom., sådana de lyder, 69 i § och 133 e § 1 mom. i lag 505/2014 samt 149 a § 5 mom. i lagarna 1301/2003 och 507/2014, som följer:

69 i §

Radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som överläts till andra än näringsidkare ska anses vara sålda i Finland när tjänsterna överläts till en köpare som är etablerad i Finland eller som är bosatt eller stadigvarande vistas i Finland.

Det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte om

- 1) säljaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe endast i en medlemsstat i gemenskapen,
- 2) tjänsterna överläts till någon annan än en näringsidkare, som är etablerad i någon annan medlemsstat än den medlemsstat som avses i 1 punkten eller är bosatt eller stadigvarande vistas i någon annan medlemsstat än den medlemsstat som avses i 1 punkten, och
- 3) det sammanlagda värdet, exklusive mervärdesskatt, av de överlåtelser som avses i 2 punkten överstiger under innevarande kalenderår inte 10 000 euro, och gjorde det inte heller under föregående kalenderår.

Om det tröskelvärde som avses i 2 mom. 3 punkten överskrids under ett kalenderår ska 2 mom. inte tillämpas från och med den tidpunkten.

En säljare som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i Finland eller har ett fast driftställe i Finland har emellertid rätt att välja att försäljningslandet för de tjänster som avses i 2 mom. ska fastställas i enlighet med 1 mom. Valet är i kraft under minst två kalenderår. På en säljare som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe i någon annan medlemsstat än Finland tillämpas motsvarande bestämmelser som gäller i etableringsmedlemsstaten.

133 e §

Med skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen avses vid tillämpning av detta kapitel en näringsidkare som inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe inom gemenskapen.

149 a §

Lättnad fås inte

- 1) i skatt som ska redovisas för skogsbruk,
 - 2) i skatt som redovisas för överlåtelse av nyttjanderätten till en fastighet enligt 30 §,
 - 3) i skatt som ska betalas för försäljning av anläggningstillgångar,
 - 4) i skatt som köpare ska betala enligt 2 a, 8 a—8 d och 9 §,
 - 5) i skatt som ska betalas för gemenskapsinternt förvärv enligt 2 b §, eller
 - 6) i skatt som ska betalas för import av varor enligt 1 § 1 mom. 2 punkten.
-

RP 82/2018 rd

Denna lag träder i kraft den 20 . _____
Lagen tillämpas när skyldigheten att betala skatt uppkommer efter ikraftträdandet av lagen.

2.

Lag

om ändring av lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (1266/1996) 10 §, 17 § 3 mom. och 25 c §, av dem 17 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1113/1999 och 25 c § sådan den lyder i lagarna 972/2002 och 506/2014, som följer:

10 §

Vad som stadgas i 71 § 12 punkten mervärdesskattelagen tillämpas också på förmedling av varor och tjänster som med stöd av 8 och 12—14 § i denna lag säljs skattefritt.

17 §

Utän hinder av vad som anges i 79 f § 3 punkten mervärdesskattelagen kan ett förfarande enligt 79 a § i den nämnda lagen i en situation som avses i 2 mom. tillämpas på försäljning av varor som en skattskyldig återförsäljare har köpt i Finland av en sådan skattskyldig återförsäljare som avses i 79 a § mervärdesskattelagen eller av en motsvarande näringsidkare i en annan medlemsstat och fört in till landskapet Åland eller från landskapet till någon annan del av Finland, trots att säljaren inte på försäljningen har tillämpat det förfarande som avses i 79 a § mervärdesskattelagen eller motsvarande förfarande i en annan medlemsstat.

25 c §

Bestämmelserna i 134 k § 1 mom. i mervärdesskattelagen ska inte tillämpas på skattskyldiga som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe i landskapet Åland.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

Helsingfors den 7 juni 2018

Statsminister

Juha Sipilä

Finansminister Petteri Orpo

1.

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i mervärdesskattelagen (1501/1993) 69 i §, 133 e § 1 mom. och 149 a § 5 mom., sådana de lyder, 69 i § och 133 e § 1 mom. i lag 505/2014 samt 149 a § 5 mom. i lagarna 1301/2003 och 507/2014, som följer:

Gällande lydelse

69 i §

Radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som överläts till andra än näringsidkare ska anses vara sålda i Finland när tjänsterna överläts till en köpare som är etablerad i Finland eller som är bosatt eller stadigvarande vistas i Finland.

Föreslagen lydelse

69 i §

Radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som överläts till andra än näringsidkare ska anses vara sålda i Finland när tjänsterna överläts till en köpare som är etablerad i Finland eller som är bosatt eller stadigvarande vistas i Finland.

Det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte om

1) säljaren har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe endast i en medlemsstat i gemenskapen,

2) tjänsterna överläts till någon annan än en näringsidkare, som är etablerad i någon annan medlemsstat än den medlemsstat som avses i 1 punkten eller är bosatt eller stadigvarande vistas i någon annan medlemsstat än den medlemsstat som avses i 1 punkten, och

3) det sammanlagda värdet, exklusive mervärdesskatt, av de överlåtelser som avses i 2 punkten överstiger under innevarande kalenderår inte 10 000 euro, och gjorde det inte heller under föregående kalenderår.

Om det tröskelvärde som avses i 2 mom. 3 punkten överskrids under ett kalenderår ska 2 mom. inte tillämpas från och med den tidpunkten.

En säljare som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet i Finland eller har ett fast driftställe i Finland har emellertid rätt att välja att försäljningslandet för de tjänster som avses i 2 mom. ska fastställas i

Gällande lydelse

133 e §
Med skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen avses vid tillämpning av detta kapitel en näringsidkare som inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe inom gemenskapen och som inte med stöd av artikel 214 i mervärdesskattedirektivet är skyldig att på annat sätt än för denna särskilda ordning registrera sig som skattskyldig inom gemenskapen.

149 a §

Lättnad fås inte
1) i skatt som skall redovisas för skogsbruk,
2) i skatt som skall redovisas för överlåtelse av nyttjanderätten till en fastighet enligt 30 §,
3) i skatt som skall betalas för försäljning av anläggningstillgångar,
4) i skatt som köpare ska betala enligt 2 a, 8 a—8 d och 9 §, eller
5) i skatt som skall betalas för gemenskapsinternt förvärv enligt 2 b §.

Föreslagen lydelse

enlighet med 1 mom. Valet är i kraft under minst två kalenderår. På en säljare som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe i någon annan medlemsstat än Finland tillämpas motsvarande bestämmelser som gäller i etableringsmedlemsstaten.

133 e §
Med skattskyldig som inte är etablerad inom gemenskapen avses vid tillämpning av detta kapitel en näringsidkare som inte har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe inom gemenskapen.

149 a §

Lättnad fås inte
1) i skatt som ska redovisas för skogsbruk,
2) i skatt som redovisas för överlåtelse av nyttjanderätten till en fastighet enligt 30 §,
3) i skatt som ska betalas för försäljning av anläggningstillgångar,
4) i skatt som köpare ska betala enligt 2 a, 8 a—8 d och 9 §,
5) i skatt som ska betalas för gemenskapsinternt förvärv enligt 2 b §, eller
6) i skatt som ska betalas för import av varor enligt 1 § 1 mom. 2 punkten.

*Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen tillämpas när skyldigheten att betala skatt uppkommer efter ikraftträdandet av lagen.*

2.

Lag

om ändring av lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om undantag för landskapet Åland i fråga om mervärdesskatte- och accislagstiftningen (1266/1996) 10 §, 17 § 3 mom. och 25 c §, av dem 17 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1113/1999 och 25 c § sådan den lyder i lagarna 972/2002 och 506/2014, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

10 §

Vad som stadgas i 71 § 10 punkten mervärdesskattelagen tillämpas också på förmedling av varor och tjänster som med stöd av 8 och 12—14 § i denna lag säljs skattefritt.

10 §

Vad som stadgas i 71 § 12 punkten mervärdesskattelagen tillämpas också på förmedling av varor och tjänster som med stöd av 8 och 12—14 § i denna lag säljs skattefritt.

17 §

Utän hinder av vad som anges i 79 f § 4 och 5 punkten mervärdesskattelagen kan ett förfarande enligt 79 a § i den nämnda lagen i en situation som avses i 2 mom. tillämpas på försäljning av varor som en skattskyldig återförsäljare har köpt i Finland av en sådan skattskyldig återförsäljare som avses i 79 a § mervärdesskattelagen eller av en motsvarande näringsidkare i en annan medlemsstat och fört in till landskapet Åland eller från landskapet till någon annan del av Finland, trots att säljaren inte på försäljningen har tillämpat det förfarande som avses i 79 a § mervärdesskattelagen eller motsvarande förfarande i en annan medlemsstat.

17 §

Utän hinder av vad som anges i 79 f § 3 punkten mervärdesskattelagen kan ett förfarande enligt 79 a § i den nämnda lagen i en situation som avses i 2 mom. tillämpas på försäljning av varor som en skattskyldig återförsäljare har köpt i Finland av en sådan skattskyldig återförsäljare som avses i 79 a § mervärdesskattelagen eller av en motsvarande näringsidkare i en annan medlemsstat och fört in till landskapet Åland eller från landskapet till någon annan del av Finland, trots att säljaren inte på försäljningen har tillämpat det förfarande som avses i 79 a § mervärdesskattelagen eller motsvarande förfarande i en annan medlemsstat.

25 c §

Den omständigheten att en skattskyldig är införd i det register över mervärdesskattskyldiga som avses i 172 § i mervärdesskattelagen utgör inte hinder för tillämpning av den särskilda ordning som avses i 133 d § i mervärdesskattelagen, om den skattskyldige har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe i landskapet Åland och om den skattskyldige inte inom det övriga Finlands territorium bedriver affärsverksamhet för vilken en nä-

25 c §

RP 82/2018 rd

Gällande lydelse

ringsidkare som är etablerad i ett land utanför gemenskapen ska införas i nämnda register.

Såsom i 1 mom. avsedd affärsverksamhet som bedrivs inom det övriga Finlands territorium anses verksamhet vilken enligt bestämmelserna i mervärdesskattelagen om försäljningsland skulle ha ägt rum någon annanstans i Finland än i landskapet Åland, om affärsverksamheten bedrivs av en näringsidkare som är etablerad i ett land utanför gemenskapen.

Bestämmelserna i 134 k § 1 mom. i mervärdesskattelagen ska inte tillämpas på skattskyldiga som avses ovan i 1 mom.

Föreslagen lydelse

Bestämmelserna i 134 k § 1 mom. i mervärdesskattelagen ska inte tillämpas på skattskyldiga som har etablerat sätet för sin ekonomiska verksamhet eller har ett fast driftställe i landskapet Åland.

Denna lag träder i kraft den 20 .